

баши, защото въ „аскеря“ му е имало „все наши мо мчета“¹⁾).

Сава, като Сливенецъ и българинъ, освѣнъ, че не билъ чуждъ на плана щото българитѣ отъ самата България да се съединятъ съ възстаналитѣ въ Ромъния, но е билъ и въ тѣсни връзки съ готвеното въ Сливенъ възстание. Но за това по-долу. Ималъ ли е нѣщо общо съ кроеното възстание въ юго-източна България начело Индже Войвода, Бинбелювци и Сливенскитѣ хайдути — не е извѣстно. Обаче Карнобашката пѣсенъ, за задружно дѣйствующи „Савъ Бинбаши, Индже Войвода и Колю кючюкъ байрактаръ“, посочва, че Сава не е билъ чуждъ, както на горния планъ, тъй и на споменатитѣ войводи. Тая пѣсенъ е интересна още и за това, че въ нея открито се говори за революция и за дадена цѣль: „съ царя да се биятъ и отъ царя земя да взематъ, а при това, движението не е схванато като „християнско“, а чисто народно, българско: „дѣ се чуло и видяло *българи глави да дигатъ*“ — — — Въ нея се визира Силистренския паша, който наистина е потушилъ възстанието и посякалъ Савата:

Пашата пита султана :
Имашъ ли хаберъ нямашъ ли,
Българи глави дигнали,
Отъ тебъ земя да зематъ,
Като ми Сава Войвода,
Инджето Индже Войвода
И Колю Кючюкъ байрактаръ — — —²⁾

Както и се загатна, тукъ Индже Войвода не е вече Кърджалия, а революционеръ и хайдутинъ прѣди да се съедини съ кърджалиитѣ, защото се подвизавалъ, въ Сливенскитѣ Балкани като Стоянъ Войвода съ 70 юнака³⁾.

Завѣрата въ 1821 г. е паметна и за тава, че българитѣ за пръвъ пжтъ слѣдъ опити отъ два вѣка назадъ, участвуватъ въ едно добръ организирано възстание, което

¹⁾ Кисимовъ, Моитѣ спомени II, 64. Версията му за Савовата борба въ Влашкия мѣнастиръ се съвпада съ тая на Гинчевъ и съ Сливенското прѣдание.

²⁾ Въ тая пѣсенъ явно прозира замѣгления отъ лични и народни свѣдения фактъ, че краятъ на Индже Войвода е вѣнъ отъ Българитѣ и то не тъй безславнъ, както се знае до сега.

³⁾ Дѣйността на Инджето обгръща три, тъй да кажемъ, политически стажа: Хайдутството му като войвода до кждѣ 1792, кърджалийството му отъ това врѣме до 1802 г. и революционерството му до 1821 г., Подобни стажове сж прѣкарвали не само Сливенскитѣ, но изобщо българскитѣ войводи, които сж прѣживѣли Кърджалийството. Въ това отношение Инджето се явява като типъ на Българския хайдутинъ до 1821 г.